

Budaörsi Játékszín:
Anconai szerelmesek

Fehér Elephánt
2009

Kisváros a tengerparton, panzió, fogadó és a kis tér a ház előtt. Hát ez Goldoni..., akinek ismert szituációiból **Vajda Katalin** írt talpraesett komédiát. A 70-es évek olasz világlágerei **Fábri Péter** dalszövegeivel hangzanak el, néha-néha olasz mondatok is előbukkannak, de ilyenkor szellemes sűgőgépek, feliratok, transzparenszek segítik a nézőt.

Magyar Attila szokott szintjén mókázik, lassan épül az expozíció, de rögtön kitűnik a végzős színegyetemista **Bakos-Kiss Gábor** szárnyaló tenorja és a sziporkázó komikumú **Tóth Augusztá**. A felvonásvég telitalálata, mikor a horogra akadt varangyos béka, jóságosan vízbe dobva, aranykoronás királyfivá **Urbanek Attila**/ változik, biztatóan előre jelezve a szünet utáni metamorfózist. Mert akkor aztán beindul a cselekmény, váratlan fordulatok és egyre izmosabb énekprodukciók fokozzák a hangulatot. **Harangi Mária** rendezése sodró tempóban jeleníti meg a komikus helyzeteket, elevenen lüktet a színpad, a szereplők találó karakterizálása is sikerül. **Pikali Gerda** energikusan formálja szentté avanszált zárándoknőjét, éneklése is jó lesz, ha képes mellőzni a fortisszimót. **Nagy Cecília**, aki megtagadta "Cili" nevét s magyar lányként eped az álveronai erkélyen, megérdemli az elismerés menyasszonyi koszorúit. A kislányos dadogásban és oféliái örülésben egyaránt jeleskedő **Páder Petra**, a **Bakos-Kiss Gábor**-ral énekelt Ritornero-val újrázást követelő vastapsot vált ki. A szerepe szerint milliomos **Gémes Antos** elegáns természetessége, imponáló játéka hasonló tehetség-értéket jelez. - Csupán kacér házvezetőnő, de ezen az estén a színpad királynője **Tóth Augusztá**, aki vibráló jelenlétével hangtalan pillanataiban is fókuszba helyezi magát, kihegyezett megszólalásaival, szuggesztív éneklésével fantasztikus figurát formál. Mozgása delejes izzású, gesztusai lenyűgözőek, szerepének minden árnyalatához megtalálja ellenállhatatlan hatású színészi eszközeit: komikum-cunami, humor-fergeteg!!! Tomao úr is erőre kap a Ciao bambiná-ban, míg a háttérvetítés az 1949-es, népszaporító budapesti VIT (Világifjúsági Találkozó), Sztálin-Rákosi képekkel dekorált felvonulását idézi. Szól a szerelmes ifjak táncos-tapsos éneke: Voláre, ó-óó..., mi meg azt mormoljuk hozzá: színházban vigadni: ...így jó!